

Skatteministeriet

2. marts 2020
J.nr. 2020-1783

Til Folketinget – Europaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 153 af 10. februar 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Morten Bødskov

/ Nina Legaard Kristensen

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, om Danmark i overensstemmelse med EU-retten kan indføre en CO₂-skat på varer importeret fra EU-lande, som ikke har de samme miljø- og klimastandarder som Danmark.

Svar

Der skal ikke være tvivl om, at regeringen ser behov for handling for at håndtere de store globale klima- og miljøudfordringer. Regeringen er ligeledes optaget af, at der findes løsninger, der tager hensyn til danske arbejdspladser og dansk konkurrenceevne, og som går hånd i hånd med ambitiøse miljø- og klimastandarder.

I den forbindelse har regeringen, for eksempel, med interesse fulgt de overvejelser, der lige nu pågår på EU-plan om mulighederne for at indføre en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme. Dette initiativ vil netop have til formål at tilstræbe, at prisen på importerede varer fra tredjelande reflekterer varernes CO₂-aftryk.

EU er en toldunion. Dette medfører, at ansvaret for toldpolitik, herunder indførslen af en mulig CO₂-grænsetilpasningsmekanisme, er EU's enekompetence, hvor der dog er et tæt partnerskab med og mellem medlemsstaterne. I en toldunion pålægges der ikke told (eller lignende afgifter) ved handel med varer og tjenester internt i unionen.

Indførslen af en national CO₂-afgift på varer importeret fra andre EU-lande vil derfor rejse en række problemstillinger i forhold til EU-retten.

Først og fremmest skal ethvert initiativ, som pålægger skatter eller afgifter på varer, som importeres fra andre EU-medlemsstater, være i overensstemmelse med artikel 30 og 110 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

Artikel 30 TEUF indeholder et forbud mod told og afgifter med tilsvarende virkning som told. Kernen i artikel 30 TEUF er at sikre, at der ikke indføres en national told eller en lignende afgift ved import eller eksport, som hindrer den frie bevægelighed for varer, der sættes i omsætning mellem EU's medlemsstater.

En CO₂-afgift som beskrevet af spørger vurderes umiddelbart at være omfattet af det pågældende forbud, idet det forudsættes, at afgiften ikke vil finde anvendelse nationalt, men alene vil blive pålagt varer fra andre EU-medlemsstater og i forbindelse med, at disse varer krydser den danske grænse. Forbuddet mod told og afgifter med tilsvarende virkning som told er absolut, og en overtrædelse af forbuddet kan således ikke retfærdiggøres i fx klima- eller miljømæssige hensyn.

Ifølge EU-Domstolens faste praksis finder artikel 30 TEUF dog ikke anvendelse, såfremt en økonomisk byrde, som belaster varer som følge af grænseoverskridelsen, udgør et forholdsmæssigt vederlag for en faktisk erlagt tjenesteydelse. En CO₂-afgift som beskrevet af spørger, vurderes ikke at udgøre et sådan vederlag for en tjenesteydelse.

Artikel 30 TEUF finder heller ikke anvendelse, hvis en afgift opkræves som led i en almindelig intern afgiftsordning, der systematisk og efter samme kriterier anvendes på indenlandsk producerede og importerede eller eksporterede produkter. I så fald er afgiften omfattet af anvendelsesområdet for artikel 110 TEUF.

Artikel 110 TEUF indeholder et forbud mod diskriminerende interne afgifter på varer. Der vil være tale om en diskriminerende intern afgift, når afgiften pålægges såvel indenlandske som importerede varer, men afgiften på det importerede og det tilsvarende indenlandske fremstillede produkt beregnes forskelligt og efter forskellige regler. Overholdelse af artikel 110 kræver derfor, at interne afgifter opkræves efter en generel ikke-diskriminerende ordning, som anvendes ud fra systematiske og objektive kriterier.

Miljø- og energiafgifterne på Skatteministeriets område er generelt ikke indrettet på en sådan måde, at afgifterne differentieres efter bestemte miljø- og klimastandarder. En CO₂-afgift som beskrevet af spørger vurderes derfor, idet omfang den ikke er omfattet af artikel 30 TEUF, at ville være omfattet af forbuddet i artikel 110 TEUF, idet afgiften på importerede varer vil blive pålagt efter forskellige regler og beregningsmetoder i forhold til afgifterne på indenlandske varer.

EU-Domstolen har anerkendt, at en differentiering i interne afgifter kan være begrundet i hensyn til miljø- og klimahensyn, dog under en forudsætning af, at der er tale om objektive kriterier, hvor der ikke foreligger nogen form for direkte eller indirekte forskelsbehandling af varer fra andre EU-lande. Der vurderes, at der ikke vil være tale om sådanne objektive kriterier, hvis kun udenlandsk producerede varer pålægges en CO₂-afgift efter miljø- og klimastandarder, mens det ikke vil være tilfældet for dansk producerede varer.

Spørger synes desuden at forudsætte, at Danmark generelt har højere miljø- og klimastandarder end de øvrige EU-medlemsstater. En række miljø- og klimastandarder er imidlertid EU-regulerede, hvorfor der ikke vil være en forskel i miljø- og klimastandarderne for en lang række varer, når disse importeres fra andre EU-medlemsstater.

På denne baggrund vurderes det, at en national CO₂-afgift som beskrevet af spørger ikke vil være i overensstemmelse med EU-retten.